

חג ההכנה

א: חג השבועות מפליא לעינינו בכל תכונותיו, הוא החג היחיד שלא קרוי בשם המבטא את מהותו אלא בשם השבועות שקדמו לו, אין זכר בתורה לכך שהוא יום מתן תורה, ובאמת ע"פ דברי הגמרא (שבת פז:) מתן תורה היה ביום חמישים ואחד ולא בסיום שבעה שבועות, בעת שמקדשים על פי הראייה אף יתכנו חריגות נוספות מחג השבועות ליום מתן תורה.

ב: לימוד התורה לעם התבצע על ידי משה רבינו במהלך כל ארבעים שנות מדבר, מעמד הר סיני ויום קבלת התורה מטרה אחת היתה להם, למען יאמינו העם בדיבורו של השם עם משה וממילא בשאר הוראותיו במשך השנים, וכמאמר ה' אל משה 'הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם' (שמות יט ט). אין בעשרת הדברות שנאמרו במעמד הר סיני חובה או ייחודיות יתרה על שאר מצוות. יוצא איפה שיום מתן תורה אין לו משמעות מבחינת לימוד התורה לישראל יותר משאר שנות מסעם במדבר, אלא מבחינת כושרו של העם להתחלת לימוד זה, מצד הכנתו והשלמתו להכנה תחת מרות ציוויי הבורא ולהכנס לעבדותו.

ג: את הכנה זו יצר העם בספירתו, המתנתו ושאיתו מיום גאולתו החמרית ליום הגילוי הגדול של גאולת הרוח, באמירתו של העם שמטרת גאולתו החמרית אינה אלא לחזון החירות שבעבדות עשיית רצון השם.

ד: אשר על כן נחוג חג זה כחג השבועות, חג השלמת שבועות ציפיה והכנה לגאולת הרוח, חג שהשבועות הם שיצרו אותו, ולא נתינת התורה בפועל, ומשום כך נחוג חג זה ביום השלמת הספירה אף שהוא קודם ליום קבלת התורה, ואף בשנה שקידוש החודש יגרום שהשלמה זו תחול כמה ימים קודם מתן התורה בפועל.

ה: חז"ל קראו ליום זה עצרת, כעיצור והשלמה של חג הפסח, כשם ששמיני עצרת משלים את חג הסוכות. חתימת ושלמות חג חירותו הגשמית של העם היא חירותו הרוחנית, הנמצאת, לא בקבלת התורה בפועל, אלא בהכנתו ומוכנותו של העם לקבלה.

ו: בחינה מסוימת של גמר ושלמות יום חג השבועות לחג הפסח שקדם לו, נמצא בטבע ומסומל כחג הביכורים, 'שמור את חדש האביב' כזמן של התחדשות ופריחה, כזמן של יציאת הטבע כולו ממצרי החורף וקיפאון, אך לא כאידיאל בפני עצמו, אין שום ערך לפריחת חודש האביב עם אינה מביאה בכנפיה את חזון וייעוד הביכורים.

מעוניין לקבל מאמרים בסגנון זה? K0548541508@gmail.com

אשמח לקבל תגובות והארות. אשמח אם תעביר למתעניינים. מנחם קלמן